

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18Csp/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719204536
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5719204536.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobkyne: G. R., nar. X.X.XXXX, bytom M. R. XXX, XXX XX R., proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., sídlo Pribinova 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje Rozhodcovský rozsudok, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45744971, spisová značka SRSAspA 16472/16 dňa 10.10.2019.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žiadala, aby súd zrušil Rozhodcovský rozsudok, vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, pod sp. zn. SRSAspA 16472/16 dňa 10.10.2019.

2. V žalobe uviedla, že rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa § 3 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo je tu iný dôvod neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, že Stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, že rozhodcovský rozsudok ju zaväzuje na plnenie, ktorého povahu považuje za objektívne nemožnú, právom nedovolenú alebo odporujúcu dobrým mravom, (napr. výška istiny, zmluvná pokuta, poplatok za upomienku, trovy mediačného a rozhodcovského konania), že výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom SR a že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ďalej uviedla, že medzi stranami sporu bola dňa 30. 09. 2014 uzatvorená zmluva o úvere aj rozhodcovská zmluva. Z rozhodcovského rozsudku žalobkyňa zistila, že žalovaný voči žalobkyni podal na rozhodcovský súd dňa 14.9.2016 žalobu o zaplatenie pohľadávky 716,07 Eur s príslušenstvom. Dňa 10.10.2019 bol rozhodcovským súdom vydaný rozhodcovský rozsudok, kde bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť žalovanému 286,- Eur, úrok z omeškania 5 % ročne od 1.10.2015 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 33,- Eur, trovy mediačného konania 175,51 Eur, poplatok za upomienku 10,- Eur a trovy rozhodcovského konania, všetko v mesačných splátkach po 40,- Eur až do úplného zaplatenia dlhu. Rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 30.10.2019.

4. Podľa uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 30.9.2014, čl. II. bod 1, sa všetky spory zo zmluvy o úvere mohli riešiť pred a) rozhodcovským súdom alebo pred b) všeobecným súdom. Podanie žaloby na všeobecnom súde malo síce povahu rozvázovacej podmienky vo vzťahu k rozhodcovskej doložke, avšak toto dojednanie neplatilo, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd. S prihliadnutím na uvedené, ak spor vyvolal dodávateľ podaním žaloby na rozhodcovskom súde, spotrebiteľ sa takto začatému rozhodcovskému konaniu musel podrobiť. Podanie žaloby na rozhodcovskom súde má totiž rovnaké účinky, ako keby bola žaloba podaná na súde, pričom po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde. Podľa dojednanej Rozhodcovskej zmluvy, spory mohli byť riešené aj v súdnom konaní. avšak výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na navrhovateľovi. Ak jedna z alternatív riešenia sporov spočíva na navrhovateľovi, spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto Rozhodcovskej zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Z uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy žiadne informácie o rozdieloch medzi riešením sporu pred rozhodcovským súdom a všeobecným súdom nevyplývajú.

5. Žalobkyňa je toho názoru, že rozhodcovská zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom. Možnosť výberu spôsobu riešenia sporu dlžníkom je podľa žalobkyne len zdanlivá, keď vo väčšine prípadov určuje spôsob riešenia prípadného sporu a v prípade rozhodcovského konania aj osobu rozhodcu žalovaný ako veriteľ.

6. Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, išlo o tzv. formulárovú, vopred pripravenú zmluvu, ktorej obsah žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť a nemala možnosť osobitne ovplyvniť jej znenie, pričom samotná skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá na osobitnom formulári, odlišnom od zmluvy o úvere, uzavretej taktiež na vopred pripravenom formulári, nezakladá záver o jej individuálnom dojednaní. Žalobkyňa nemala nielen možnosť ovplyvniť obsah tejto rozhodcovskej zmluvy, ale ani sa s obsahom rozhodcovskej zmluvy dôsledne oboznámiť. Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a ako neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná, a teda sú splnené podmienky pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 45 ods. 1 písm. e) Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

7. K výške pohľadávky na sumu 286,- Eur žalobkyňa uviedla, že žalovaný účelovo nepredložil rozhodcovskému súdu započítanie pohľadávok jednostranným právnym úkonom zo dňa 6.11.2018 vo výške 196,- Eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 196,- Eur odo dňa 9.3.2016 do dňa 6.11.2018, ktorý predstavuje sumu vo výške 26,39 Eur, ktorá mala byť započítaná na Zmluvu o úvere č.608901748 zo dňa 30.9.2014. Ako dôkaz označila Oznámenie o započítaní pohľadávky a započítanie pohľadávok jednostranným právnym úkonom zo dňa 6.11.2018.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe (č.l. 16) poprel tvrdenie žalobkyne, že Rozhodcovská zmluva predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uviedol, že Rozhodcovská zmluva sa nachádza na samostatnom liste papiera, kde je veľkými písmenami určené, že sa jedná o Rozhodcovskú zmluvu. Poukazuje aj na skutočnosť, že v prípade žalobcu nešlo o prvú zmluvu o úvere, uzatvorenú so žalovaným a teda nie je na mieste poukazovať na žalobcovu nevedomosť a nedostatok skúseností, nakoľko žalobca má lepšiu vedomosť v porovnaní s bežným občanom, nakoľko sú mu dobre známe práva a povinnosti ako aj náležitosti zmlúv o úvere. V prípade osoby žalobcu má žalovaný zároveň za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísal (obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods. 2 CSP). Žalobca navyše žiadnym spôsobom nebol k podpisu Rozhodcovskej zmluvy donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku.

9. Žalovaný poukázal na Rozsudok KS ZA sp. zn.: 9Co/343/2013, OS BB zo dňa 13.11.2017, sp. zn. 2Er/1464/2015, OS Svidník sp.zn. 6C/176/2014. Uviedol, že nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu, poukázal na Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.1.2006, sp. zn.: C-361/04, vo veci Claude Ruiz - Picasso a ďalší v. OHIM, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie“.

10. Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzatvoriť nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, ktorá tvorí samostatnú listinu, tak, že ju podpísali, došlo k jej individuálnemu dojednaniu a z toho dôvodu ju nie je možné považovať za neprijateľnú podmienku. Skutočnosť, že žalobca kvalifikovaným spôsobom prejavil vôľu uzatvoriť predmetnú rozhodcovskú zmluvu, ešte samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu - spotrebiteľa. Na základe týchto skutočností má žalovaný za to, že rozhodcovská zmluva nepredstavuje neprijateľnú podmienku a teda nie je možné ju posúdiť ako neplatnú.

11. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného (č.l. 24 a nasl.) trvala na podanej žalobe. Uviedla, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy bolo v celom rozsahu záujmom veriteľa, teda žalovaného. Nikdy nebolo vôľou žalobkyne dobrovoľne sa podrobiť právomoci rozhodcovského súdu. Pri uzatváraní zmluvy boli predložené žalobkyni listiny. Žalobkyňa bola zo strany obchodného zástupcu vyzvaná na ich podpis s tým, že keď chce, aby jej bol poskytnutý úver, musí ich podpísať. Nikto jej nevysvetlil, aké pre ňu môžu mať dôsledky uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy a čo to v praxi môže znamenať. Poukázala na rozhodnutia súdov KS Trnava sp.zn. 11Co/188/2017 zo dňa 5.9.2018, KS ZA sp.zn. 8Co/143/2018 zo dňa 28.9.2018, KS Trnava sp.zn. 9Co/17/2018 zo dňa 3.7.2018, KS v Prešove 6CoR/1/2018 zo dňa 30.7.2019, KS Košice sp.zn. 9CoSr/2/2018 zo dňa 10.7.2019 a KS v Prešove sp.zn 7CoR/1/2019 zo dňa 24.6.2019.

12. Žalovanému bol predmetné vyjadrenie doručené spolu s uznesením, aby sa k tomuto v lehote 7 dní vyjadril, dňa 16.12.2019. Žalovaný sa k tomuto písomnému vyjadreniu žalobkyne nevyjadril.

13. Súd dňa 13.2.2020 vykonal pojednávanie v neprítomnosti strán sporu a ich zástupcov, ktorí ospravedlnili svoju neúčast' a súhlasili s rozhodnutím bez ich účasti (č.l. 74, 82).

14. Súd vykonal dokazovanie obsahom listín v konajúcej veci a z pripojeného spisu Stáleho rozhodcovského súdu, zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45744971 (ďalej len Rozhodcovský súd“) sp. zn. SRSAspA 16472/16 (č.l. 38 a nasl.) a zistil:

15. Dňa 10.10.2019 Rozhodcovský súd vo veci, sp.zn. SRSAspA 16472/16, rozhodol tak že zaviazal žalobkyňu (v rozhodcovskom konaní v pozícii žalovanej) zaplatiť žalovanému (v rozhodcovskom konaní v pozícii žalobcu) sumu 286,- Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 286,- Eur od 1.10.2015 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 33,- Eur, trovy konania, trovy mediačného konania vo výške 175,51 Eur a poplatok za upomienku vo výške 10,- Eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 134,53 Eur, všetko v mesačných splátkach vo výške 40,- Eur s uvedením splatnosti jednotlivých splátok. Vo zvyšnej časti konanie zastavil. Konanie sa viedlo o zaplatenie sumy 716,07 Eur s prísl.

16. Rozhodcovský súd odôvodnil, že mal preukázané uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 30.9.2014 medzi stranami rozhodcovského konania. Právomoc založil v súlade so Zákona č. 335/2014 Z.z., § 73 ods. 8 uvedeného zákona, na základe Rozhodcovskej zmluvy, uzatvorenej medzi stranami rozhodcovského konania dňa 30.9.2014. Z odôvodnenia vyplýva, že sa zaoberal aj posúdením neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy v zmysle § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a teda aj jej platnosťou a túto vyhodnotil na základe § 3 a nasl. Zákona č. 244/2002 Z.z. (zákon o rozhodcovskom konaní) v znení účinnom do 31.12.2014 ako jasným a určitým prejavom vôle vo forme samostatnej listiny, týkajúcej sa výhradne riešenia ich prípadných sporov vzniknutých zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dohodli na dvoch subjektoch oprávnených riešiť ich prípadné vzájomné spory, a to stály rozhodcovský súd a príslušný všeobecný súd SR, pričom právo výberu je na žalujúcej zmluvnej strane. Rozhodcovský súd dospel k záveru, že žalobkyni (v rozhodcovskom konaní v pozícii žalovanej) nebola obmedzená možnosť domáhať sa ochrany svojich práv a právom chránených záujmov len v rámci rozhodcovského konania a preto nie je možné uzatvorenie rozhodcovskú zmluvu posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a rozhodcovskú zmluvu považoval za platne uzatvorenú. Uplatnený nárok posúdil podľa § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 4, 5, 6 OZ, § 1 ods. 2, § 9 ods. 9 Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotr. úveroch, § 273 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), § 517 ods. 1 prvá veta a § 517 ods. 2 OZ, § 3 ods. 1 NV SR č. 87/1995 Z.z., § 544 ods. 1 a 2 OZ.

17. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (v pripojenej veci Rozhodc.súdu, sp.zn. SRSAspA 16472/16) súd zistil, že žalovaný ako veriteľ uzatvoril so žalobkyňou ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 30.9.2014 a toho istého dňa aj Rozhodcovskú zmluvu (č.l. 73). Táto bola vopred pripravená na predtlačenom formulári, kde boli dopísané iba údaje o dlžníkovi, identifikácia zmluvy o úvere a dátum podpisu zmluvy. Ostatný text rozhodcovskej zmluvy bol predtlačný, teda vopred pripravený, bez možnosti jeho zmeny.

18. Podľa Rozhodcovskej zmluvy, čl. I., bod 1-3, rozhodcovským súdom sa na účely tejto zmluvy rozumie Stály rozhodcovský súd, so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísaná v Obchodnom registri ... (ods. 1); rozhodcovským konaním sa na účely tejto zmluvy rozumie konanie pred Stálym rozhodcovským súdom podľa čl. I. bod 1 tejto zmluvy, vedené podľa procesných ustanovení rokovacieho poriadku, štatútu a ostatných predpisov rozhodcovského súdu platných a účinných v čase začatia rozhodcovského konania, za použitia príslušných ustanovení Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ods. 2); rozhodujúcim právom sa na účely tejto zmluvy rozumie právny poriadok SR za použitia zásad podľa ustanovení § 31 ods. 4 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov v obchodnoprávných sporoch.

19. Podľa čl. II., všetky spory, ktoré vznikajú zo Zmluvy o úvere č. 608901748, uzatvorenej dňa 30.9.2014, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú zo zmlúv súvisiacich s úverovou zmluvou alebo zo zmluvných vzťahov zabezpečujúcich uvedenú úverovú zmluvu, ako sú napr. ... budú riešené a/ pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu; b/ pred príslušným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobcu na súde podľa príslušného právneho predpisu (OSP, ods. 1); zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1/ tohto článku zmluvy, vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc stáleho rozhodcovského súdu (ods. 2); zmluvné strany sa dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu, a to v lehote 10 dní od uzatvorenia tejto zmluvy. Odstúpenie od zmluvy musí byť v písomnej forme, uskutočnené v uvedenej lehote druhej zmluvnej strane (ods.3).

20. Článok III.: Rozhodcovské konanie je podobné konaniu na všeobecnom súde, stály rozhodcovský súd je obdoba všeobecného súdu a rozhodca je obdoba sudcu všeobecného súdu (ods. 1); rozhodcovské konanie začína vždy na návrh jednej zo strán rozhodcovskej zmluvy, rozhodcu (osoba s právnickým vzdelaním) menuje stály rozhodcovský súd, a to zo zoznamu rozhodcov vedeného Stálym rozhodcovským súdom. V rozhodcovskom konaní sa riešia spory pred Stálym rozhodcovským súdom a jeho výsledkom je rozhodnutie (rozhodcovský rozsudok/uznesenie) záväzné pre účastníkov rozhodcovského konania. Takéto rozhodnutie má rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu a je možné na základe neho viesť exekúciu (ods. 2).

21. Rozhodcovský rozsudok žalobkyňa prevzala 30.10.2019 (č.l. 6/1 rub).

22. Podľa § 73 ods. 3 Zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní), rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

23. Podľa § 46 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského

rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

24. Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „Zákon o rozhodcovskom konaní“), účinný v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

25. Podľa § 4 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

26. Podľa § 4 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

27. Súd mal preukázané, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená v čase účinnosti Zákona č. 244/2002 Z.z., podľa prechodného ustanovenia § 73 ods. 3 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, sa na túto rozhodcovskú zmluvu aplikujú ust. Zákona č. 244/2002 Z.z., ktorý bol účinný v čase vzniku rozhodcovskej zmluvy. Táto bola podpísaná dňa 30.9.2014.

28. Súd mal preukázané doručenkou z pripojeného rozhodcovského spisu a jeho kópiou v konajúcej veci (č.l. 61/rub), tiež obsahom žaloby, že žalobkyňa prezvala rozhodcovský rozsudok dňa 30.10.2019. Žaloba bola podaná na súd dňa 7.11.2019, v zákonom stanovenej lehote podľa § 46 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ods. 23).

29. Zmluva bola uzatvorená na samostatnej listine súčasne so Zmluvou o úvere dňa 30.9.2014 (ods. 11). Napriek skutočnosti, že bola uzatvorená na samostatnej listine, z predmetnej listiny, ktorá tvorí súčasť spisu rozhodcovského súdu na č.l. 43, je nesporné, že táto nebola individuálne dojednaná, nakoľko bola podpísaná na predtlačenom formulári, do ktorého boli iba vpísané údaje o dlžníkovi, číslo a dátum uzatvorenia Zmluvy o úvere a dátum podpisu zmluvných strán, tzn. že žalobkyňa nemohla obsah tejto rozhodcovskej zmluvy žiadnym spôsobom ovplyvniť, ani sa dôkladne s obsahom tejto zmluvy oboznámiť, ako to sama uviedla v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného, keď uviedla, že bola iba vyzvaná zo strany obchodného zástupcu na podpis predložených listín (viď ods. 11), s tým, že ak chce, aby jej bol poskytnutý úver, musí ich podpísať. Toto tvrdenie žalobkyne žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval. Je preto dôvodná aplikácia § 53 ods. 2 OZ, podľa ktorého za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opa, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Žalovaný nerozporoval ani tvrdenie žalobkyne, že jej nikto nevysvetlil, aké pre ňu môže mať dôsledky uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy a čo to v praxi môže znamenať. Na základe uvedeného potom súd vyhodnotil, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v zmysle § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Rozhodcovská zmluva je neplatná, sú naplnené podmienky pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 45 ods. 1 písm. e/ Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pretože spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nebola spôsobilá založiť právomoc rozhodcovského súdu, ktorý vydal v žalobe označený rozhodcovský rozsudok, lebo išlo o formulárovú zmluvu (viď ods. 29). Pokiaľ žalovaný namietal, že išlo o samostatne dohodnutý právny úkon, lebo išlo o zmluvu na samostatnej listine, súd v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie vyššie, so záverom, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy na samostatnej listine v ten istý deň ako samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere, malo len za účel obchádzanie zákonnej úpravy ochrany spotrebiteľa a nie povahu individuálne dojednanej rozhodcovskej zmluvy. Rovnako súd vyhodnotil aj dohodu zmluvných strán v rozhodcovskej zmluve, podľa ktorej mala žalobkyňa právo od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť v lehote do 10 dní bez uvedenia dôvodov. Ani táto možnosť odstúpenia od tejto zmluvy v tak krátkom čase - v lehote 10 dní aj doručené odstúpenie žalovanému - nemohla ovplyvniť platnosť rozhodcovskej zmluvy, vychádzajúc z faktu, že išlo o formulárovú zmluvu bez vysvetlenia žalobkyňi ako spotrebiteľke podstatných rozdielov medzi konaním pred všeobecným súdom a rozhodcovským súdom, čo žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení uviedla a žalovaný to nepoprel. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré

protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Za situácie, keď boli žalobkyni predložené formulárové zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere aj rozhodcovská zmluva v ten istý deň, je potom dôvodné predpokladať, že žalobkyňa ako spotrebiteľ a slabšia strana sporu, si svoj osud v tak závažnej veci, ako je prípadne neskorší rozhodcovský proces, neuvedomovala, obzvlášť za situácie, keď rozhodcovská zmluva bola uzatvorená síce na osobitnom formulári, odlišnom od zmluvy o úvere, avšak tiež s pripraveným textom na vopred pripravenom formulári, z ktorého dôvodu sa aj podľa § 53 ods. 2 OZ nepovažuje za individuálne dojednanú. Hoci mohla mať možnosť sa pred jej podpisom s obsahom rozhodcovskej zmluvy oboznámiť, nie však dôsledne a čo je podstatné, nemohla ovplyvniť jej obsah.

31. Súd je toho názoru, že pri preukázaní podpísania rozhodcovskej zmluvy žalobkyňou ako dlžníčkou spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere v ten istý deň, potom podpísanie rozhodcovskej zmluvy na samostatnej listine, rovnako ako uvedenie možnosti odstúpiť od tejto zmluvy v tak krátkej dobe, v písomnej forme, uskutočnené v lehote 10 dní tak, že má byť doručené druhej zmluvnej strane, malo podľa názoru súdu len účel obchádzania zákonnej úpravy ochrany spotrebiteľa.

32. Predkladanie rozhodcovských zmlúv veriteľmi - dodávateľmi vo formulárovej podobe, hoc na samostatnej listine, spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže (podstatu rozhodcovskej zmluvy) a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť predloženému formuláru sa (minimálne) javí ako zneužívanie údajného individuálneho dojednanja (viď aj odôvodnenie vyššie) a teda obchádzania ustanovení právnej úpravy na ochranu spotrebiteľa.

33. Ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardného textu tzv. formulárovej zmluvy, čo je aj daný prípad, teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, bez vysvetlenia spotrebiteľovi podstatných rozdielov medzi konaním pred všeobecným súdom a rozhodcovským súdom, čo v spore tvrdila žalobkyňa a žalovaný nepoprel, je dôvodné predpokladať v konajúcej veci, že žalobkyňa ako slabšia strana sporu si svoj osud v tak závažnej veci, ako je prípadný neskorší rozhodcovský proces, neuvedomila a nemohla uvedomiť ani v lehote na odstúpenie. V konečnom dôsledku je to na uvedomenie si týchto skutočností a rozhodnutie odstúpiť menej ako 10 dní, lebo v tejto lehote už odstúpenie malo byť doručené druhej strane.

34. K argumentácii žalovaného, že rozhodcovská zmluva dáva na výber medzi všeobecným a rozhodcovským súdom, súd uvádza, že možnosť voľby je vždy na žalobcov. Keďže žalobcom je takmer vždy veriteľ ako dodávateľ, takto formulovaná rozhodcovská zmluva znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak veriteľ ešte predtým podal žalobu na rozhodcovskom súde, čo dotvrdzuje aj samotné rozhodcovské konanie, ktorého rozsudok žalobkyňa žiada zrušiť.

35. Keďže súd vyhodnotil, že rozhodcovský súd nemal právomoc konať a teda vydať napadnutý rozhodcovský rozsudok, potom ďalšie dôvody, pre ktoré žiadala žalobkyňa zrušiť rozhodcovský rozsudok, nebolo dôvodné sa týmito zaoberať.

36. Pre úplnosť súd uvádza, že podľa zmluvy o úvere, ktorá bola súčasťou rozhodcovského spisu (č.l. 42), žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníčke úver vo výške 350,- Eur a žalobkyňa sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a tiež zaplatiť odplatu pri poskytnutí fin. prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 322,- Eur, spolu sumu 672,- Eur. Odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov bola vo výške 112,- Eur, RPMN bola určená 32 % a úrok 60 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavovalo sumu 210,- Eur. Celkovú sumu 672,- Eur sa zaviazala žalobkyňa zaplatiť do 30.9.2015.

37. K údaju RPMN 32 %, v súvislosti s povinnosťou žalobkyne zaplatiť odplatu vo výške 112,- Eur (k tomu sú štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere), súd uvádza, že pre výpočet RPMN poskytnutého úveru vo výške 350,- Eur je potrebné vziať do úvahy celkové náklady žalobkyne súvisiace so splácaním úveru. Teda okrem odplaty pri poskytnutí úveru vo výške 112,- Eur aj úrok vo výške 210,- Eur. RPMN poskytnutého úveru potom predstavuje približnú hodnotu 91,99 Eur pri splatení úveru jednou platbou do 30.9.2015 až 281,64 % pri splácaní úveru v dvanástich mesačných splátkach so splatnosťou poslednej dňa 30.9.2015. Uzavretá zmluva teda neobsahuje správny údaj o výške RPMN poskytnutého úveru. Možno teda konštatovať, že zmluva je síce platne uzatvorená, nemala však platne dohodnuté podstatné náležitosti podľa Zákona č. 129/2010 Z.z., z čoho vyplýva, že tieto obsahové náležitosti absentovali. Zmluvne dohodnutá odplata za poskytnutý spotrebiteľský úver výrazne

prevyšovala rámec stanovený zákonodarcom ako rámec prijateľnej odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Výška dohodnutej odplaty preto tiež odporuje dobrým mravom. S ohľadom na uvedené bolo dôvodné vyhodnotiť aj poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 129/2010 Z.z. ako bezúročný a bez poplatkov, čo rozhodcovský súd nekonštatoval.

38. Podľa § 47 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

39. Pokiaľ žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe poukázal na iných súdov, KS ZA, OS Banská Bystrica a OS Svidník (viď odsek 7), súd v tejto súvislosti poukazuje na právnu úpravu § 193 CSP, podľa ktorého súd je viazaný rozhodnutím Ústavného súdu o tom či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou SR, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je SR viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím Ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práva a slobôd, ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný tr. čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ich spáchal ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a tiež na čl. II. ods. 2 CSP, podľa ktorého právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; pričom za najvyššie súdne autority aj v kontexte výkladu článku III. CSP sú Ústavný súd SR, NS SR a tiež Európsky súd pre ľudské práva a Súdny dvor Európskej únie.

40. Pokiaľ poukázal žalovaný na rozhodnutia Súdneho dvora (ods. 9), podľa názoru súdu na konajúcu vec nemá relevanciu, t. j. na vyhodnotenie zákonných predpokladov pre aplikáciu § 53 o neprijateľných zmluvných podmienkach v súvislosti s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy (odôvodnenie vyššie), so záverom, že žalobkyňa nemala možnosť dostatočne venovať pozornosť predloženému formuláru, ktorého obsah žalobkyňa rozhodne ovplyvniť nemohla, ako sama uviedla, bola zo strany obchodného zástupcu vyzvaná na ich podpis s tým, že keď chce, aby jej bol poskytnutý úver, musí ich podpísať. Za takejto situácie nemožno vyhodnotiť, že by bola spôsobilá vykazovať najvyšší stupeň pozornosti.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.